

Vijf voor twaalf

't is vijf voor twaalf.
Het wordt nu even stil,
naast al 't lawaai.

Je weet wel, 't gezwaai
van lichten allerhande.
Bulldozers watertanden,

en niet in de verste verte onbemand,
komen zij met stalen gekletter te land,
met hoeftgetrappel en kettingzagen.
Hoog boven d' aarde aan 't jagen.

Op bomen en mensen,
daar gaan onze wensen,
de wensen van de 'bewuste' vrouw, de 'bewuste' man,
die wensen van hun zoon of van dochter, wat komt er nog van?

Van broer of van zuster, van vader of moeder.
Moeder aarde slaakt een zucht,
de stad komt dichterbij 't gehucht
van de fabrieksmensen, de fabriek dat loeder.

Man of vrouw, kind of ouder, kijk op, verboeder!
Voor het te snel, te laat is, laat uw stem horen,
waar ieder bij gebaat is, is niets verloren.

Laat elkaar wat ruimte,
wat ruimte en wat tijd,
want al bij al, zijn wij hier
en nu, geen eeuwigheid.

Tony, Lappersfort Poets Society